

درک روش بیمه اتکایی - پیگیری دارایی ها

ترجمه: زهرا دهنوی

دانشجوی کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی

دانشگاه آزاد اسلامی

پیگیری کند. بنابراین بیمه‌گر از طریق بررسی مدیریت خسارات شرکت و اگذارنده این کار را انجام می‌دهد و این موضوع تا زمانی ادامه می‌یابد که هیچ گونه مدرکی در مورد تقلب و تبانی شرکت بیمه و اگذارنده وجود نداشته باشد و سوءظن از بین برود. این نظریه سبب انتقال بار مسئولیت می‌شود که به بیمه‌گذار اجازه می‌دهد آزادانه و بدون ترس از بررسی تصمیمات خود به بیمه‌گر اتکایی اقدام به اتخاذ تصمیم در مورد پرداخت خسارت نماید.

در این مورد نظریه دیگری نیز به نام نظریه پیگیری خسارات وجود دارد که با نظریه قبلی بسیار شباهت داشته و تا حدی گیج کننده است. در ایالات متحده، دادگاه ها و بسیاری از حقوق دانان از

بیمه اتکایی، همانند سایر حرفه های تخصصی، دارای اصطلاحات و عبارات منحصر به خود می‌باشد که این اصطلاحات برای افراد غیرحرفه ای، بیگانه هستند. در این مقاله سعی شده برخی از این اصطلاحات بررسی شده و آنها را برای افراد غیرحرفه ای توضیح دهیم.

یکی از اصول اساسی در بیمه اتکایی، مفهوم (پیگیری دارایی) Flower the fortunes است. دکترینی که مشارکت تضامنی تجاری منحصر به فردی است که بین بیمه گر اتکایی و بیمه گذار اتکایی وجود دارد.

به طور کلی، این مفهوم بیانگر این است که بیمه‌گر اتکایی باید دارایی‌های شرکت و اگذارنده را

نظریه های پیگیری دارایی ها و پیگیری پرداخت ها، به جای یکدیگر استفاده کرده و ما نیز در این مقاله به همین ترتیب عمل می کنیم.

تاریخچه

استفاده از نظریه پیگیری دارایی ها در رابطه با قراردادهای بیمه از سال های اولیه ۱۸۰۰ در ایالات متحده آغاز شد. با این وجود، تفسیرهای اولیه راجع به این نظریه از قوانین عرفی انگلیس نشأت نمی گیرد بلکه به نظر می رسد که این نظریه از اصول عمومی قراردادهای بیمه کشور فرانسه استنتاج شده باشد.

تا سال های پس از ۱۸۰۰ میلادی، در فرانسه این چنین مرسوم بود که توافقنامه های بیمه دارای شرایط مخصوصی بودند و این شرایط، بیمه گران تکایی را متعهد به بازپرداخت هزینه هایی جهت جبران زیان واگذارنده می نمود و این زمانی انجام می گرفت که بیمه گذار با حسن نیت رفتار نموده و مدرک لازم جهت پرداخت زیان را ارائه می کرد.

این تعهد موجب می شود بیمه گذار با تشخیص دقیق عمل نموده و هنگام تصمیم گیری نیز این اختیار را داشته باشد که اقدام به اعتراض نموده و یا خسارتی را پرداخت نماید. با این وجود بیمه گران تکایی بدون چنین قرارداد ویژه ای حق داشتند هرگونه دفاعی را که از سوی بیمه گذار ادعا شده باشد در موارد موجود در بیمه نامه مطرح نمایند.

کاربردهای عمومی این نظریه

قاعده کلی در مورد نظریه پیگیری دارایی ها

این است که این نظریه بیمه گر را موظف به پیگیری دارایی های تحت پوشش می نماید و بیمه گر را از بازخواست کردن بیمه گذار در مورد تصمیمات بررسی خسارات بازمی دارد. به طور سنتی، دادگاه ها از این نظریه برای بکارگیری تصمیمات بیمه گذار باتوجه به پرداخت خسارات او تفسیر نموده اند. این نظریه حاکی از این است که بیمه گر تکایی توسط تصمیمات شرکت واگذارنده محدود می شود و این تصمیمات بر اساس پرداخت خسارات واریز شده است مادام که این تصمیمات به صورت معقولانه و با حسن نیت گرفته شده باشند.

این تعهد برای جلوگیری از ادعای خسارت به علت حسن نیت به تصمیمات با حسن نیت بیمه گر تکایی و اسقاط حق دفاع کشانده می شود در حالی که او در این موارد محق می باشد.

استاندارد مربوط به این عمل به گونه ای

هدف دار، پایین است به خاطر اینکه از تجدید نظر بیمه گذار در فرآیند تصمیم گیری جلوگیری کامل نماید.

اگرچه بیمه گر تکایی این حق را دارد که به بررسی اختلافات بین شرکت واگذارنده و بیمه شدگان بپردازد، با این وجود بیمه گر تکایی ممکن است که از روش تجدید نظر (denovo) در این موارد بهره نگیرد، بنابراین نظریه پیگیری دارایی ها دارای یک مورد استثناء می باشد که به وسیله آن تجدید نظر در تفسیر قراردادها از طریق روش (denovo) وجود

دارد. با جلوگیری از تدابیر دادگاه ها و اعضای هیئت منصفه دادگاه در مورد تجدید نظر (denovo) بیمه گذار از نظر تصمیمات خسارات موجود، نظریه پیگیری داریی ها را موجب می شود. بیمه گر اتکایی موظف به بازپرداخت خسارت به بیمه گذار می باشد. مگر اینکه بیمه گر اتکایی بتواند ثابت کند که بیمه گذار با حسن نیت عمل نکرده است یا اینکه نتوانسته است اطلاعات مناسب را ارائه دهد.

یک مورد استثنایی که در پیگیری داریی ها وجود دارد مربوط به زمانی است که بیمه گر اتکایی ثابت کند فرایند تصمیم گیری بیمه گذار تقلبی و تبانی باشد و با حسن نیت نبوده و یا خسارت مورد بحث از جمله خساراتی باشد که تحت پوشش بیمه نامه نباشد. استاندارد عدم حسن نیت معمولا به این صورت تعریف می شود که اولاً مقدار آن در حد بالا باشد.

دوم اینکه نیازمند برخی مدارک است که نشان دهنده قصور عمدی و بی ملاحظه گی بیمه گذار باشد یا اینکه نشان دهد که بازپرداخت های مورد بحث در دامنه موارد تحت پوشش بیمه نبوده است. برای نمونه، دادگاهها در موارد زیر، سناریوهای ارائه شده بیمه گذار را مشمول موارد عدم حسن نیت قرار نمی دهند:

الف. عدم اطلاع رسانی دقیق به بیمه گر اتکایی در ارائه بازپرداخت

ب. کوتاهی کردن در اطلاع رسانی به بیمه گر اتکایی در مورد تصمیم بیمه گذار برای اعتراض در حالتی که موفقیت اندکی برای آن متصور باشد.

روش برخورد مشابه، با یک حادثه در جایی که بحث و جدل بسیاری در مورد اینکه آیا گروه عمده مطالبات باید به عنوان یک حادثه با آنها برخورد شود یا به عنوان چند حادثه در نظر گرفته شود، وجود دارد.

به علاوه، حداقل یک دادگاه وجود داشته است که به هیئت منصفه اجازه داده که چون به نظر مشورتی مشترکی در گواهی عدم حسن نیت دست نیافته اند پس در ارزیابی، امتناع بیمه گذار برای دفاع کردن تنها وجود یک کوتاهی صرف برای اثبات قصور کافی نیست.

در طی سالیان گذشته، این سؤال وجود داشته که آیا نظریه پیگیری داریی ها ممکن است در قرارداد بیمه اتکایی از داشتن شروط واضح برخوردار نباشد، این موضوع همواره مورد بحث و بررسی قضایی قرار گرفته است. بررسی اولیه نشان می دهد که دادگاه ها مایل نیستند نظریه پیگیری داریی ها را به عنوان نوعی زیان در قراردادهای بیمه، بزرگ جلوه دهنده مخصوصا هنگامی که از بیان صریحی در توافقنامه بیمه استفاده نشده باشد.

در عوض، شرایط عمومی قراردادهای بیمه مورد تجدید نظر قرار گرفته تا در تشریح قراردادها به کار رود. دعوی اخیر این گونه پیشنهاد می کند که

گرایش بیشتر در کاربرد نظریه مذکور برای تمام قراردادهای بیمه وجود دارد حتی اگر این قراردادها صریحا اجرا شده و یا نشده باشند. اخیرا در سال ۱۹۹۹م. یک دادگاه استیناف در ایالت میشیگان از مسئول شناختن یک بیمه گر در مشارکت در بازپرداخت خودداری کرد و عدم قصور این ماده در قراردادها نشان دهنده توافق میان طرفین جهت انجام آن است.

این دادگاه اشاره می کند که تعهد بیمه گر فقط به وسیله اصطلاحات موجود در قرارداد بیمه تعیین می شود استنتاج اصول موجود در نظریه پیگیری دارایی ها، بیانگر یکی از نشانه های ارتباطات بیمه ای است.

به زبان ساده تر، اگر بیمه گذار بتواند خسارات خود را به صورت عاقلانه پرداخته و با حسن نیت عمل نماید و خسارات او از موارد موجود در بیمه نامه و قرارداد بیمه باشد آنگاه بیمه گر اتکایی باید حقوق مربوط به موارد بیمه شده را بپردازد و اتخاذ تصمیم در موارد بیمه شده پیش بینی نخواهد شد.

نتیجه

اصول موجود در نظریه پیگیری دارایی ها، بیانگر یکی از مسائل مهم در ارتباطات بیمه اتکایی است. به عبارت ساده تر اگر شرکت بیمه واگذارنده خسارات خود را به طور معقول بپردازد و با حسن نیت عمل نماید و خسارات جزء موارد موجود در

قرارداد بیمه نامه باشد. آنگاه بیمه گر اتکایی باید خسارت او را پرداخت نموده و تاخیر در پرداخت خسارت ضرورتی ندارد.

واژگان کلیدی:

پیگیری دارایی ها، اصول عمومی قراردادها، حسن نیت بیمه گر اتکایی، روش تجدید نظر

منبع:

Global Reinsurance Company

[Http://www.Profile.Co.Za](http://www.Profile.Co.Za)